

(Ko pride do konca odra, se zvrne z glasnim ropotom v prepad.)

Stara koza priskače s kozicami na oder. Sprimejo se za roke, — stara koza v sredi — in pojo:

Zda, pa več nimamo grozne skrbi —
nič se ne bojmo!

Volčja zverina zdaj več ne živi —
glasno zapojmo!

Dostavek: Igrico igrajo lahko tudi pod milim nebom. Kozice na bodo prav živahne. Nastopijo v pestrih kmečkih oblekicah z rdečimi predpasniki. Stara koza ima zelen predpasnik. Mlade kozice so bose, stara koza pa je obuta. Na glavicah imajo zadaj zavezane rdeče narodne rutice. Stara koza ima tako ruto s franžami tudi okoli vratu. Volk je oblečen v črn kožuh.

J. E. Bogomil:

Za Miklavža.

Ze lansko leto je komaj komaj šlo. Pa se je vendar še Miklavž zadovoljil s samimi solzami Vilarjeve Milene, da ni čisto pozabil nanjo. In pa gospa mamá so tudi vmes posegli, pa so de'ali, da Milena še ne zna dobro govoriti. Bolj po svoje je že znala, pa bržčas Miklavž ni bil čisto uverjen, da bi Milena res ne mogla boljše izgovarjati svetih besedi, kakor jih je izgovarjala: »Sveta Malija, mati pošja, plosi sa nas lešnike smelt na lam.«

A letos — kako bo? Letos pa Milena že ne bo tako poceni prišla do Miklavževih darov. Letos bo pa treba že nekaj znati in lepše moliti.

To ima dobra n'ena sestra Božena posla z njo! Vsak dan jo mora učiti. In Milena se še dosti rada uči. Le včasih se malo potuhne, pa spet po starem začne.

Pri molitvi.

Toda Božena jo zna tako lepo pogovoriti: »Milena, le môlčkaj! Oj, to bo lepo takrat: Miklavž bo prišel, in parklji bodo hodili z nim. Miklavž te bo pa vprašal, parkelj, se bo pa razveselil: »Oho! Ta pa ne bo znala. Bo šla pa v naš koš!«

Ti boš pa znala. In Miklavž bo rekel: »Grdoba parkeljska, ali se mi pobereš! V miru pusti Mileno!« In parkelj se bo ustrašil. Zbežal bo, in kremplje bo iz jeze zasadil v sneg, pa bo padel. Tako bo padel, da se mu bo koš prevrnil. Ves pobit, ves krevljast bo zbežal v svojo črno luknjo.«

Milena pa že v duhu vidi, kako beži pošastni parkelj radi njene lepe molitve in pred mogočno Miklavževo besedo. In potem rada s sestrico moli in besede razločno izgovarja. In njeno molitev spremlja tiha želja, da bi se parklju res tako zgodilo, kakor je povedala Božena. Prepričana je namreč v dno duše, da je zoper peklenškega zalezovalca najboljšo sredstvo stanovitna dobra molitev. In to je res.

Rad. Peterlin-Petruška:

Sveti Miklavž.

Sveti Miklavž prihaja z néba,
ima dosti, česar je treba
za marljive, dobre, čedne,
za lenuhe, za poredne.

So za pridne: punčke, knjige
jabolka, sladčice, fige,
a za lene: prazen nič
in povrh še brezov bič.

Glej zato, da pridno se učiš,
da v darilo šibe ne dobiš!